BROUMOVSKÝ **BIM** INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 10 - **PROSINEC** 2018 – ČÍSLO **12**

POSLEDNÍ MĚSÍC ROKU – MĚSÍC BILANCOVÁNÍ A OBDAROVÁVÁNÍ

Prosinec je měsícem doby ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ. Vrcholem je Slavnost Narození Páně. To je den, kdy jsme my, lidé, dostali ten největší dar od Boha – jeho Syna. Sv. Augustin moudře poznamenává: „Co by to prospělo, kdyby se kdysi kdesi narodil Ježíš, kdyby se nenarodil v tvém srdci.“ Proto mu adventní přípravou děláme místo v našich srdcích. A když se narodí, co mu dáme? Můžeme mu dát vše, co se nám s JEHO pomocí během roku povedlo. A jistě toho bylo mnoho! Ale mějme odvahu mu dát i to, co se nám povedlo bez jeho pomoci – to jsou naše hříchy! Dát a obětovat to nepovedené. Ono nás to bolí, tíží, stydíme se, bojíme se si to přiznat,… ale On i to umí přijmout a proměnit v požehnání. „Co Tě nezabije, to Tě posílí.“ Požehnané Vánoce a odvahu k pravdivému bilancování celého roku.

P. František

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumovska financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumovska“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži

Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:
Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumovska, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumovska.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

Neposkvrněné početí

Ozval se pramen
celou neuvěřitelností
pramenů tichým hlasem
usoužených rtů země
aby se svět podíval
za sebe rozpoznal odraz
v bezednosti počátku
milostí nekonečný

Antoni Matuszkiewicz,
překlad Věra Kopecká

Požehnání Centru Božího milosrdenství v Aregua - Paraguay

od Pražského Jezulátka

vyprošuje Dominik kardinál Duka OP

Praha, Arcibiskupství, o slavnosti Všech svatých, 1. listopadu 2018

Cardenal Dominic Duka pide la bendición del Divino Niño Jesús de Praga

para el Centro de la Divina Misericordia en Aregua – Paraguay

Praga - Arquidiócesis, Fiesta de todos los santos, 1/11/2018

Pražské Jezulátko na misii v Paraguaji

Součástí listopadové návštěvy paraguayské misie v Centru Božího milosrdenství v Aregua, bylo i předání, v španělsky mluvících zemích velice oblíbené, sošky Pražského Jezulátka. Zvláštním pozdravem bylo i přání Božího požehnání od pražského arcibiskupa Dominika kardinála Duky, OP. Soška i pozdrav budou vystaveny v kostele Božího milosrdenství, kterého dostavění je plánováno na podzim roku 2019. Broumovští farníci navzdory neuspokojivému stavu svých kostelů už několik let pravidelně finančně i materiálně přispívají lidem na opačné straně zeměkoule, kde dosažení vzdělání a lékařská péče patří mezi nejvyšší společenské hodnoty.

P. Martin Lanži

LAUDATO SI´ XLI. – encyklika papeže Františka o ekologii

KAPITOLA ŠESTÁ: Ekologická výchova a spiritualita

202. Mnohé věci musí změnit svůj kurz, ale především lidstvo potřebuje změnu. Chybí vědomí společného původu, vzájemné příslušnosti a budoucnosti sdílené všemi. Toto základní povědomí by umožnilo rozvoj nových přesvědčení, nových životních postojů a stylů. Vyvstává tak velká kulturní, duchovní a výchovná výzva, která v sobě zahrnuje dlouhé obrodné procesy.

I. Zacílit k jinému životnímu stylu

203. Od chvíle, kdy trh tíhne k vytváření nutkavého konzumistického mechanismu zajišťujícího odbyt svým produktům, jsou lidé strháváni do víru zbytečného nakupování a utrácení. Obsesní konzumismus je subjektivním odrazem technicko-ekonomického paradigmatu. Dochází k tomu, co naznačoval již Romano Guardini: Člověk „přijímá užitkové předměty a životní formy, jak mu je vnucuje racionální plánování a normovaná strojová výroba, a činí to s pocitem, že je to tak celkem rozumné a správné." Toto paradigma namlouvá všem, že jsou svobodní, dokud si uchovají domnělou svobodu konzumovat, ačkoli ve skutečnosti mají svobodu ti, kteří tvoří onu menšinu, která drží ekonomickou a finanční moc. V tomto zmatku nenalezlo postmoderní lidstvo nové porozumění sobě samému, aby se mohlo zorientovat, a prožívá tento nedostatek identity s úzkostí. Máme příliš mnoho prostředků k nemnohým a pokřiveným cílům.

204. Aktuální situace světa „vyvolává pocity chatrnosti a nejistoty, které favorizují formy kolektivního egoismu." Když se člověk stane sebevztažným a izoluje se do svého vědomí, roste jeho chtivost. Čím více se vyprazdňuje srdce člověka, tím více potřebuje kupovat, vlastnit a konzumovat věci. Zdá se, že v tomto kontextu nelze akceptovat žádné meze kladené realitou. Ani opravdové obecné dobro v tomto horizontu neexistuje. Pokud bude takovýto typ člověka ve společnosti převažovat, budou normy respektovány pouze do té míry, do jaké nebudou odporovat jeho potřebám. Proto myslíme nejenom na možnosti hrozných klimatických jevů či velkých přírodních pohrom, ale také na katastrofy způsobené sociálními krizemi, protože posedlost konzumním životním stylem, zvláště pokud si jej mohou dovolit jen málokteří, může vyvolat jenom násilí a vzájemné ničení.

205. Přece však není vše ztraceno, protože lidé, kteří jsou schopní upadnout do extrému, se mohou také překonat, znovu se rozhodnout pro dobro a obrodit se bez ohledu na jakoukoli psychologickou či sociologickou podmíněnost, která je jim uložena. Jsou schopni pohlédnout na sebe poctivě, pocítit vlastní znechucenost a vydat se novými cestami k pravé svobodě. Neexistují systémy, které zcela anulují otevřenost dobru, pravdě a kráse, ani schopnost reagovat, kterou Bůh v hloubi našich srdcí neustále podněcuje. Každého člověka tohoto světa žádám, aby nezapomněl na tuto svoji důstojnost, kterou mu nikdo nemá právo odejmout.

206. Změna životních stylů by mohla vyvinout zdravý tlak na ty, kteří mají politickou, ekonomickou a sociální moc. To se děje, když spotřebitelská sdružení dokáží způsobit, že se přestanou nakupovat určité produkty, a účinně ovlivní jednání podniků, které donutí brát v potaz ekologické dopady a modely produkce. Je faktem, že jakmile sociální návyky sáhnou na zisky podniků, jsou tyto podniky nuceny produkovat jinými způsoby. To nám připomíná sociální odpovědnost spotřebitelů. „Nakupování je vždy mravní, a nejen ekonomický úkon." Proto dnes „téma zhoršování stavu životního prostředí volá každého z nás k odpovědnosti za vlastní chování."

207. Charta Země nás všechny vyzývala, abychom za sebou nechali sebedestruktivní fázi a začali znovu, avšak nerozvinuli jsme dosud všeobecné povědomí, které by to umožňovalo. Proto se odvažuji předložit tuto cennou výzvu znovu: „Jako nikdy před tím v dějinách nás společný osud vyzývá k hledání nového začátku. (...)Nechť je naše doba vzpomínána jako procitnutí k nové úctě k životu, jako pevné rozhodnutí dosáhnout udržitelnosti, jako urychlení zápasu o právo a mír i jako radostná oslava života."

208. Vždycky je možné rozvinout novou schopnost vyjít ze sebe k druhému. Bez ní nelze poznat jiné tvory v jejich vlastní hodnotě, není zájem pečovat o něco kvůli druhým, chybí schopnost klást si omezení, abychom se vyhnuli utrpení či úpadku, který nás obklopuje. Základní postoj sebetranscendence, který rozbíjí izolované a sebevztažné vědomí, je kořenem umožňujícím péči o druhé a o životní prostředí, a uvolňuje mravní reakci nezbytnou k úvaze o dopadu, který má každý čin a každé osobní rozhodnutí na naše okolí. Jsme-li schopni překonávat individualismus, můžeme skutečně vytvářet alternativní životní styl, a ve společnosti bude možná zásadní změna.

Rok 2018 ve farních akcích

6. ledna
Tříkrálová sbírka
7. ledna
Tříkrálový průvod
3. února
Farní ples (KD Martínkovice)
14. února
Popeleční středa
10. března
Duchovní obnova v Otovicích
30. března
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)
1. dubna
Zmrtvýchvstání Páně
5. května
Pouť do Vambeřic
10. května
Nanebevstoupení Páně
12. května
„Motobohoslužba" Otovice
13. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost; Den matek
18. května
Ekumenická bohoslužba, k. sv. Ducha
19. května
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním
20. května
1. svaté přijímání; slavnost Seslání Ducha Svatého
Hvězda – májová pobožnost
25. května
Noc kostelů
27. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost
31. května
Slavnost Božího Těla
16. června
Farní den (fara Ruprechtice)
6. července
Putování s Bachem
22. července
Cyklopouť do Nowe Rudy
28. července
Jakubsko-anenský víkend
1. – 5. srpna
Farní tábor (fara Ruprechtice)
4. srpna
Křinická pouť
8. září
Vikariátní turnaj v malé kopané (NÁ)
říjen
Farní výlet
14. října
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
10. listopadu
Den veteránů (Martínkovice)

Sv. Kateřina Labouré, 31. prosince

Narodila se 2. 5. 1806 ve Fain-les-Moutiers, 40 km od Côte-d'Or, v Burgundsku ve Francii. Její rodiče, Petr Labouré a Luisa Magdalena, roz. Gontard, byli zemědělci, kteří před narozením Zoë, jak se původně Kateřina jmenovala, měli 8 dětí. V devíti letech jí zemřela matka, a protože měla 10 sourozenců, otec ji i s mladší Toničkou svěřil do péče tety Markéty v Saint-Remi. Poté, co starší sestra Marie Aloisie vstoupila r. 1818 do kláštera, se Zoë musela vrátit a pečovat o domácnost. Její touhou bylo následovat starší sestru, ale otec o tom nechtěl ani slyšet. Pokoušel se ji odvrátit od jejího úmyslu a dokonce ji s určitou nadějí poslal do pařížské kavárny, vedené jeho bratrem Karlem, aby tam pracovala jako servírka a přišla na jiné myšlenky. Avšak neuspěl. Přičiněním tety Huberty se nakonec Zoë podařilo vstoupit do kláštera Dcer Božské lásky (Filiae Divinae Caritatis - FDC) v Châtillon-sur-Seine. Zde uviděla obraz kněze, kterého si pamatovala z vidění, jež měla ještě doma v jejich kapli. Již tehdy ji připravoval na to, že s ní má dobrý Bůh svůj plán. Byl to zakladatel - sv. Vincenc z Pauly. Ze Châtillon-sur-Seine byla poslaná do Paříže, aby v klášteře na Rue du Bac 21. 4. 1830 začala noviciát se jménem Kateřina. V posudku se představení o ní dočetli, že „je silnější střední postavy, umí slabě číst a psát (chyběla jí školní docházka), má dobrou povahu, úsudek průměrný, je zbožná a usiluje o ctnosti."

Z 18. na 19. 7. 1830 novicka Kateřina prožila první zjevení Panny Marie. Před půlnocí ji probudil dětský hlas: „Sestřičko! Pojď do kaple. Panna Maria tě čeká." Dítě v bílých šatech, odhadem pětileté, šlo s ní ke kapli po jejím levém boku a lehkým dotykem ručky otevíralo dveře. Tuto noc takto popisuje Kateřina, vzpomínající na svůj úžas nad všemi rozsvícenými svíčkami a světly. Když u křesla, kde sedává kněz, poklekla, byla po chvíli dítětem upozorněna na přítomnost Panny Marie a měla dojem, že zaslechla pohyb hedvábných šatů.

Snad byla zmatena tím, co se zdálo jako neuvěřitelné, ale k jasnějšímu vnímání přispěl hlas jejího andělského průvodce, který se změnil v přísný mužský. Když spatřila Pannu Marii, rychle se k ní přiblížila a klečíc na stupních oltáře, natáhla ruce k jejímu klínu. Jak ve vyprávění o této události uvedla, prožila nejvzácnější chvíle svého života. Panna Maria k ní promluvila: „Dítě moje, Pán Bůh tě chce něčím pověřit. Budeš hodně trpět, ale vydržíš to s přesvědčením, že je to pro Boží chválu. Poznáš, co chce Pán Bůh. Budeš trpět, dokud vše neřekneš zpovědníkovi, jenž je tvým duchovním vůdcem. Bude mít námitky, ale neboj se, obdržíš zvláštní milost. Mluv s ním prostě a s důvěrou. Důvěřuj beze strachu! Určité věci, které uvidíš, mu oznam. V rozjímání obdržíš zvláštní vnuknutí."

Kateřina dostala od Panny Marie ještě další rady a informace, o nichž měla pomlčet. Předpověděla také, že Francii postihne neštěstí. To začalo po týdnu vypuknutím revoluce s odstraněním Karla X. a dále šlo o válku v roce 1870. Při slovech, že celý svět bude trápen nejrůznější bídou, měla Panna Maria utrápenou tvář. Zároveň vyzvala, aby všichni chodili s důvěrou prosit do tohoto chrámu k oltáři. Dala Kateřině poznat, že lidé opovrhnou křížem a ulicemi poteče krev, že za oběť padne i mnoho kněží. Při myšlence, kdy to bude, prý Kateřina jasně poznala, že za 40 let.
Po odchodu P. Marie se v doprovodu svého malého anděla vrátila a ve 2 hodiny po půlnoci ulehla, ale už neusnula.

K dalšímu zjevení, jak je tlumočeno v knize „Chvilky u nohou Matky Boží" (z r. 1942), došlo 27. 11., tedy po čtyřech měsících, večer před 1. nedělí adventní. Vypráví v něm, jak spatřila Pannu Marii ve výšce obrazu sv. Josefa. Byla vzpřímena, v bílých šatech ze zářícího hedvábí. Bílý závoj jí po obou stranách sahal až k zemi. Nohama se dotýkala poloviny koule a pod nohama měla hada nazelenalé barvy se žlutými skvrnami. Další kouli držela v rukou nad pasem. Ta znázorňovala zemi s malým křížkem. Oči měla P. Maria obrácené k nebi a tvář nepopsatelně krásnou.
Panna Maria dále řekla: „Tato koule představuje celý svět, zvláště Francii ... i každého člověka zvlášť... Tyto paprsky jsou symbolem milosti, kterou rozdávám všem, kteří o ni prosí. ...Drahokamy, které nesvítí, které nevysílají paprsky, představují milosti, o které lidé opomíjejí prosit."
Pak se kolem Panny Marie utvořil oválný obraz s nápisem (v půlkruhu): Ó, Maria, bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme. A Kateřina zaslechla hlas: „Dejte razit medailku této podoby! Všichni, kteří ji budou nosit na krku, obdrží velké milosti. Četných milostí se dostane těm, kteří ji budou nosit s důvěrou..." Pak to vypadalo, že se obraz otočil a Kateřina viděla, jak má vypadat druhá strana medailky: písmeno „M", nad ním kříž, postavený na příčce. Pod písmenem byla vidět přesvatá Srdce Pána Ježíše a Panny Marie, rozeznatelná podle toho, že jedno

bylo s trnovou korunou a druhé probodnuto mečem. Pak vnímala hlas: „M a dvě Srdce řeknou dost."

Třetí zjevení měla Kateřina ještě téhož roku v prosinci, ale nepoznačila si datum. Mezi zjevením byla opakovaně za svým zpovědníkem Aladelem, který ke zjevení zaujímal odmítavé stanovisko a zakázal Kateřině věřit, že jde o pravdu. Ale vzpomínka na požadavek Panny Marie ji nemohla opustit. Když se s ní setkala potřetí, znovu dostala příkaz starat se o to, aby došlo k ražení medailky. Zjev Panny Marie je popisován obdobně jako předchozí, opět na kouli, s prsteny zářícími drahokamy a Kateřina v hloubi srdce vnímala hlas: „Tyto paprsky jsou symbolem milostí svaté Panny, jež obdrží ti, kdo o ně požádají."

Také od Panny Marie uslyšela, že už ji zde neuvidí, ale její hlas uslyší při svých modlitbách.
Se souhlasem pařížského arcibiskupa de Quélena byly první medailky vyraženy na jaře roku 1832. Během deseti let jich bylo rozdáno na 80 miliónů po celém světě.

Posledních 46 let žila Kateřina ve velké pokoře a tichosti. Je udáváno, že sloužila chudým v hospici Enghien v Paříži a své omilostnění zachovávala v tajnosti. Zemřela 31. 12. 1876 v klášteře a její tělo bylo 3. 1. pohřbeno do krypty kaple na Rue du Bac.

Rakev Kateřiny byla 21. 3. 1933 otevřena a její tělo shledáno zachované. Docházelo k zázrakům a 28. 5. 1933 ji papež Pius XI. blahořečil. Kanonizována byla 27. 7. 1947 Piem XII. a slavení její památky bylo stanoveno na 28. listopad. V souvislosti s pokoncilními změnami je v martyrologiu její památka zapsána na den úmrtí.

www.catholica.cz/Jan Chlumský,
mírně kráceno

Kázání v Domě sv. Marty

Vatikán. Při ranní eucharistii v pátek 9. listopadu v Domě svaté Marty papež František komentoval epizodu o vyčištění chrámu a vyzval k úvaze nad tím, jakou úctu dnes prokazujeme našim kostelům a jaká „horlivost nás pro ně stravuje".

Kostely jsou Boží domy, nikoli tržiště či společenské salóny ovládané světskostí, vysvětloval František v souvislosti s Janovým evangeliem (Jan 2,13-22), které se čte na svátek Posvěcení lateránské baziliky. Papež poukázal na motivaci Ježíšovy prudkosti, s níž divoce vyhání z chrámu prodavače. Božího Syna poháněla láska a horlivost pro Pánův dům, který se změnil v tržnici. Při vstupu do chrámu, kde se za pomoci směnárníků prodávali holubi, býčci a ovce, Ježíš poznává, že toto místo obydleli modloslužebníci, lidé sloužící penězům namísto Bohu. Za penězi se skrývá modla, poznamenal papež, a ta je vždy ze zlata, a vždy zotročuje.
„To upoutává naši pozornost a přivádí nás k myšlence, jak nakládáme se svými chrámy a kostely, zda jsou skutečně Božím domem, domem modlitby a setkání s Pánem, a zda k tomu kněží napomáhají, anebo zda se chrámy podobají tržišti. Někde jsem viděl – nikoli zde v Římě, ale jinde – ceník svátostí. Jak to, svátosti se platí? Ne, je to jen dar...Tak pokud má někdo dát dar – a je dobré, aby ho dal – ať jej vskrytu vloží do kostelní kasičky, aby nikdo neviděl, kolik dává. Existuje tu také nebezpečí v námitce: Přece ale musíme udržovat kostel. Jistě, to je pravda, ať církev vydržují věřící, ovšem darem do kasy, a nikoli na základě ceníku."

Papež rovněž varoval před pokušením, které s sebou nese zesvětštění.

„Pomysleme na některé svátostné anebo připomínkové obřady, při kterých člověk neví, zda se ocitl v Božím domě anebo společenském salonu. Na některé obřady, které sklouzávají do světskosti. Obřady jistě mají být krásné – krásné, ale nikoli zesvětštělé, protože mondénnost se odvíjí od zbožštění peněz, a je to modloslužebnictví.

Uvažujme ovšem také sami nad sebou: jak se v nás projevuje horlivost pro naše kostely, jakou úctu jim prokazujeme, když do nich vstoupíme..."

Petrův nástupce se poté zaměřil na čtení z prvního listu Korinťanům (1 Kor 3,9c-11,16-17), aby objasnil, že srdce každého z nás je „chrámem, Božím chrámem". Současně s vědomím vlastní hříšnosti by tedy každý z nás mě lzpytovat své srdce, aby prověřil, zda je zesvětštělé a modloslužebné.

„Neptám se, jaký je tvůj či můj hřích. Tážu se, jestli máš v nitru modlu, jestli tě opanovaly peníze. Když je někde hřích, milosrdný Pán Bůh ti odpustí, pokud za Ním přijdeš. Kde je však jiný pán – finanční bůžek – stane se z tebe modloslužebník a zkažený člověk, nejenom hříšník. Jádrem korupce je právě modloslužebnictví. Modloslužebník zaprodal duši bohu peněz a moci."

www.radiovaticana.cz/09.11.2018

Kostel sv. Markéty v Šonově

Nad nejdelší obcí Broumovského výběžku, jež má zhruba šest kilometrů, stojí jedna z nejspecifičtějších staveb celé broumovské skupiny. Jedná se o kostel sv. Markéty. Kostel byl v obci ovšem již dříve - na místním hřbitově nedaleko nové dientzenhoferovské stavby. Tato původní dřevěná sakrální stavba z let 1354, zasvěcená sv. Janu Křtiteli, byla později přebudována roku 1688 a bývala farním kostelem až do roku 1775, kdy objekt vyhořel. Poté se stává farním kostelem právě svatá Markéta, kterou se budeme dále zaobírat.

Tato odvážná stavba je budována v letech 1726 (eventuálně 1727) - 1730 za časů Otmara Daniela Zinkeho. Její autorství je přisouzeno Kiliánu Ignáci Dientzenhoferovi a za její realizací stojí převážně zedníci z Prahy.

Nejprve se podívejme na to, v čem je stavba tak originální. Zajímavý je už fakt, že kostel není orientován kněžištěm na východ, jak jsme u sakrálních staveb zvyklí - nýbrž portálem vstříc směrem k samotnému klášteru. Taky jeho půdorys je neobvyklý - obdélná hlavní loď je vějířovitě zakončená a z ptačí perspektivy nákres vyvolává iluzi toho, že by kostel mohl mít čtyři věže, nicméně zbylé dvě přístavby jsou využívány jako sakristie nahoře s oratořemi. Samotné věže jsou situovány kosmo k portálu a nad ním samotným se setkáváme s typickým oválným oknem, tzv. volským oknem. Vnitřek svaté Markéty je pak navržen jako průnik tří samostatných prostorových jednotek, dvou čtverců s okosenými rohy propojených ústředním oválem, jež je pro dientzenhoferovské kostely charakteristický. Interiéru dominují též do prostoru vytažené pilíře se zdvojenými pilastry, okna s výraznými, výškově rozdílnými špaletami a nádherná dřevěná kruchta. Ta obepíná prostor převážně prvního koseného čtverce. Na korunní římse je usazený plochý dřevěný strom s tzv. falešným zrcadlem omítaný na rákos. Celý prostor je nápaditý zvláště díky své ladné a prostorově bohaté dynamičnosti, který je ve vkusném kontrastu s jinak minimalistickým exteriérem. Stavba rozhodně dominuje celé skupině kostelů nejenom svým fantastickým krajinotvorným pojetím, ale i odvážnou a vyladěnou architekturou. Právem tak patří k nejzdařilejším. Rozměry kostela jsou následující: celková délka odpovídá třiceti jedna metrům, z toho loď je o šest metrů kratší. Na šířku má pak kostel dvanáct metrů.

Trojice oltářů doplňující interiér kostela sv. Markéty je spjatá s dobou vzniku kostela, lze ji tedy datovat do druhé poloviny dvacátých let osmnáctého století. Na hlavním oltáři je umístěn moderní obraz patronky chrámu, svaté Markéty a po levé i pravé straně plátna ji sekundují dvě panenské mučednice ve stylizovaných rokokových oděvech - svatá Barbora (její atributy jsou věž a meč) a svatá Kateřina (jejímž atributem je kolo). Z levé sakristie poté vede schodiště na rokokovou kazatelnu vytvořenou do roku 1757. Nástropní malby provedl ve druhé polovině devatenáctého století (1867) náchodský mistr František Šrůtek a jak je možno vysledovat, jsou v dezolátním stavu. Na převážně šmolkovém podkladu lze identifikovat některé z tzv. Arma Christi (atributů Kristova utrpení v Getsemanech a na Golgotě), kupříkladu Kristův kříž, setníkovo kopí, jež mu propíchlo bok a hubku s octem na násadě. Nad křížem je poté patrný andělský obličej.

Zdejší varhany jsou rovněž ve velmi bědném stavu, poškozené byly převážně vandalskou činností v časech minulého režimu, jak dokládá dokumentace. Autorem krásných varhan byl mistr Anton Grosser a realizovány byly roku 1872, mají dva manuály a patnáct rejstříků.

Šonovský kostel míval čtyři zvony, ty byly ovšem po první světové válce zabaveny. Podobný osud čekal tři zvony nové, které byly odlity dílnou Octava Wintera roku 1927. Po druhé světové válce zůstal jenom jeden jediný, který dodnes dominuje věži broumovského kláštera.

Jakub Gruss

Šonov, k. sv. Markéty, oprava střechy a oken:

2008 - 240 000,- Kč / MK ČR HF 100 000,- Kč; KHk - grant 140 00,- Kč/

2013 - 1 385 084,- Kč / SZIF (Státní zemědělský investiční fond)

2014 - 1 849 688,- Kč / SZIF 1 599 688,- Kč; farnost 250 000,- Kč

2016 - 90 000,-Kč - příprava na pokračování oprav (mykologové, restaurátoři, logistika, dokumentace) - Obec Šonov a farnost

2017 - 90 000,-Kč - příprava PD, Obec Šonov 10 000,-Kč, 80 000,-Kč farnost

KOMPENDIUM KATECHISMU

Pád

73. Jak se chápe skutečnost hříchu?

V dějinách člověka je přítomen hřích. Tato skutečnost se plně objasní pouze ve světle Božího zjevení a především ve světle Krista Spasitele, který rozhojňuje milost právě tam, kde se hojně vyskytuje hřích.

74. Co to je pád andělů?

Tímto výrazem se označuje skutečnost, že satan a ostatní démoni, o nichž hovoří Písmo svaté i tradice církve, se z andělů, kteří byli Bohem stvoření dobří, změnili na zlé, protože svobodným a neodvolatelným rozhodnutím odmítli Boha a jeho království, a tak dali vzniknout peklu. Pokoušejí se připojit člověka ke své vzpouře proti Bohu, avšak Bůh potvrzuje v Kristu své jisté vítězství nad Zlým duchem.

75. V čem spočívá první hřích člověka?

Člověk pokoušený ďáblem nechal vyhasnout ve svém srdci důvěru ke svému Stvořiteli a tím, že ho neuposlechl, chtěl se stát „jako Bůh" bez Boha, a ne podle Boha (Gen 3,5). Tak Adam a Eva ihned ztratili pro sebe a pro všechny lidské bytosti prvotní milost svatosti a spravedlnosti.

76. Co je prvotní hřích?

Prvotní hřích, v němž se všichni lidé rodí, je stav ztráty prvotní svatosti a spravedlnosti. Je to „převzatý" hřích, nikoliv „spáchaný"; je to stav narození a ne osobní akt. Kvůli jednotě původu všech lidí se předává na Adamovy potomky s lidskou přirozeností, „ne napodobováním, nýbrž šířením". Toto předávání zůstává tajemstvím, které plně nedokážeme pochopit.

77. Jaké následky vyvolává prvotní hřích?

Následkem prvotního hříchu není lidská přirozenost zcela zkažená, nýbrž zraněná ve svých silách, je podrobena nevědomosti, utrpení, moci smrti a je nakloněná ke hříchu. Tato náklonnost se nazývá žádostivost.

78. Co pak nastává po prvním hříchu?

Po prvním hříchu byl svět zaplaven hříchy, ale Bůh člověka neponechal moci smrti, nýbrž naopak mu tajemným způsobem předpověděl, – v „protoevangeliu" (Gen 3,15) – že zlo bude přemoženo, a že člověk bude pozdvižen z pádu. To je první hlásání Mesiáše Vykupitele. Proto bude pád dokonce nazýván šťastná vina, „protože si zasloužil mít takového a tak velkého Vykupitele" (liturgie velikonoční vigilie).

Církev se připojila k oslavám: Číslo 918 v kancionálu dostalo Ach synku, synku

(humor)

K stému výročí vzniku Československé republiky rozhodli čeští a moravští biskupové o tom, že v nové edici Kancionálu se objeví i píseň Ach synku, synku spojená s prezidentem T.G. Masarykem. „Hledali jsme způsob, jak v naší církvi tohle významné výročí oslavit. Zdálo se nám, že tato forma je dobrá, trvá navěky a oproti záměru ornátů v provedení trikolory nevyžaduje ani značné finanční prostředky, ani svolení vatikánské kongregace pro bohoslužbu a svátosti," popisuje generální sekretář České biskupské konference Stanislav Přibyl.

Biskupové dali svolení k zařazení zmíněné písně mezi mešní na základě dobrozdání teologicko-liturgické komise, která ve svém odborném posudku uvedla, že „text vyzdvihuje pro dnešní dobu potřebným způsobem hodnoty úcty k půdě, úplné rodiny, mezigeneračního soužití a daru dobré rady. Bohoslužebné použití lze umožnit, bude-li vhodně doplněn o složku spirituálně-transcendentně-eschatologickou. Jednoduchá melodie umožňuje snadný varhanní doprovod, navíc harmonizace příhodně poskytuje možnost zopakovat ve velikonoční době poslední čtyři tóny s textem aleluja," stojí v posudku vypracovaném Cyrilometodějskou teologickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci. Zdůrazňuje, že uvedená slova se vztahují na první tři sloky („tatíček se ptá, oral-li jsi, kolečko se mi polámalo a nauč se, synečku, hospodařit") a v Kancionálu nebudou určité zlidovělé variace o orání cesty bílé používané k chození za milou.

Naopak se objeví nepůvodní čtvrtá sloka, která má vyhovět zmíněnému požadavku na přesažnost. Zní: „Pomoz Bože i nám dobrou radou (v době velikonoční aleluja) – ať k tobě dojdeme hlavní branou (v době velikonoční aleluja.)" Text schvalovali biskupové na posledním plenárním zasedání v Dolních Břežanech. „Ještě nikdy jsem nezažil na plenárku takovou zábavu. Text jsme ve skupinkách pilovali dlouho po večerce," popisuje Vlastimil Kročil.

Podle teologů píseň dokáže překonat i mnohdy odtažitý vzájemný vztah církve a prvního československého prezidenta. „Píseň je totiž věrným obrazem katolické zpovědi, kdy se Tatíček neboli „abba" prostřednictvím kněze aktivně ptá na život věřícího v době od minulé svátosti smíření. Nakonec vysvětluje, v čem spočívá chyba v jednání a naznačuje cestu k nápravě. Při důkladném rozboru oblíbené Masarykovy písně se tak nakonec ukazuje, že nikdy v jádru nepřestal být pravým katolíkem," vysvětlil redakci Tisíckráte teolog Aleš Opatrný.

K přijetí písně Ach synku, synku do Kancionálu dochází v době, kdy Česká ženská lobby požádala ministerstvo školství, aby píseň vyškrtlo z učebních plánů. „Není výchovné předkládat model, kdy jeden z rodičů dělá mluvčího druhému, dominantnímu, který je navzdory zjevné despocii paradoxně nazýván tatíčkem. Text také implikuje dojem, že orání přísluší pouze mužům," uvádí rozklad České ženské lobby. Tato organizace zároveň uvedla, že v souvislosti s Kancionálem neplánuje podávat trestní oznámení.

Biskupská konference ujistila, že se podařilo zavčas zastavit chybné zařazení písně do řady 700, tedy Písní k Pánu Ježíši. „Byl to zjevný omyl, rutinní pochybení na základě matoucího pojmu synek," vysvětluje Stanislav Přibyl. Ach synku, synku bude mezi příležitostnými písněmi a dostane symbolické číslo 918. To dosud má zřídka používaná mešní píseň Bože všemocný a vlídný. Její spoluautor, biskup Josef Hrdlička souhlasil s převzetím sousedního, zatím nepoužívaného čísla 919.

„Máme radost, že se to podařilo. Tato píseň může obohatit život církve při některých důležitých událostech, jakými jsou žehnání praporů nebo bohoslužba v lánském zámku. Oživí také některé strnulé koncerty v katedrále," hodnotí ceremoniář kardinála Dominika Duky Vojtěch Mátl.

Ženich je tu

Vezmu za kliku u dveří kostela a je zamčeno! Chvíli se divím, ale při pohledu na hodinky mám jasno. Během jednoho měsíce jsem šla na mši už podruhé o hodinu dřív. Chyba nesouvisela ze změnou letního času na zimní, byla v mé hlavě. Člověka by to mohlo rozladit, či naštvat, že ztratil hodinu zbytečným popojížděním sem a tam, čekáním, až udeří ta správná hodina a dveře se otevřou. Při opakovaném míjení naší fary jsem si ale vzpomněla na fresku, která ji zdobí. Jde na ní také o čas, dokonce čas příhodný pro naši spásu. Obraz z podobenství o deseti pannách, (Mat. 25, 1-13) které jsou zdánlivě nemilosrdně rozděleny na prozíravé a pošetilé, dává vytušit, jak důležitou úlohu čas v našem životě zaujímá. Přesto, že panny při dlouhém čekání usnuly, připravenost prozíravých byla zárukou, že příchod ženicha „nepropásnou," a vejdou s ním na hostinu. Jde tu o jakousi „bdělost srdce", o které se píše v Bibli v Písni písní - spím, ale mé srdce bdí- tedy, je neustále připraveno zachytit hlas Boha v ranním vánku. Panny pošetilé tuto možnost zmeškaly. Zdá se, že rozdělení panen souviselo s množstvím lásky, kterou byly ochotny do přípravy vložit. Jak symbolické pro každého, kdo touží po tom vyjít Bohu vstříc. Naše srdce nemusí neustále hořet jako vatra, stačí uhlíky udržovat žhavé, pak i malý vánek plamen rozdmýchá. Vyhasnou-li, tato možnost vyhasne též. K poslednímu úkonu, kroku do „tmy", se ale odváží jen ti, kteří mají dost víry a především lásky. Ta je ohněm zapalujícím srdce, světlem, které dává jistotu, že jdeme správným směrem.

V příběhu o deseti pannách se může zdát až nelogické, proč by ženich přicházel v dobu, kdy není jisté, že bude poznán. Bůh má ale takový způsob přicházení v oblibě. V noci se rodí, vstává z mrtvých, posílá posly k těm, jimž chce něco říci atd. A přímo to o sobě říká - „bděte, neboť nevíte, v kterou hodinu váš Pán přijde…" Noc je zkouškou připravenosti, nikoli toho, že před námi chce Bůh něco zatajit. Je to symbol naší duchovní temnoty, která nemá být překážkou pro setkání s Pánem. My nemůžeme očekávat, že se s touhou svého srdce setkáme v plném denním světle, tedy, až Boha víc pochopíme, až budeme starší, zkušenější, budeme mít víc času, až uvidíme nějaký zázrak, který nám dá 100% jistoty, že je to On. Hoří-li lampy v našem nitru, můžeme už teď vyjít s jistotou a odvahou, se kterou do tmy vyšly prozíravé panny.

Vážnost času, ve kterém jde o poslední věcí člověka, často znázorňoval i kostlivec, držící v ruce hodiny, jejichž ručičky ukazují za pět minut dvanáct. I taková freska mohla zdobit zdi naší fary. Možná by nás vyděsila pokaždé, kdykoli bychom na ní pohlédli, snad by důrazněji upozorňovala na to, že není na co čekat, neboť čas příhodný je ten, který máme dnes, právě v tuto chvíli. Také freska deseti panen, předobraz posledního soudu, měla jistě „výchovný" charakter. Vážnost této chvíle chtěl zřejmě umělec ještě umocnit, proto u každé pošetilé panny přimaloval čerty s řetězy. Ty ovšem v biblickém příběhu nenajdeme. Nemluví se tam ani o kostlivci, který nemilosrdně čeká, až udeří dvanáctá. Pán Ježíš soucítí s lidskou duší, mluví o skutečném životě a nikoho neděsí, je dokonce tak milosrdný, že do zmíněného příběhu zasadil stejný počet panen prozíravých i pošetilých, tedy 5:5. Tento fakt nás může povzbudit, neboť není předem rozhodnuto, kolik bude vykoupeno a kolik ponecháno. Dokonce i zmíněný kostlivec nechává alespoň minimální rezervu pro ty, kteří stále váhají.

Buďme prozíraví, jako panny z podobenství i umělec, který namaloval fresku v blízkosti kostela. Právě tam můžeme své lampy zapálit, a to nejen o vánocích…

J. Teinerová

NEDĚLNÍ A VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

2. prosince
Otovice 08:30
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 17:00

9. prosince
Martínkovice 08:30
Vižňov 10:00
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 17:00

16. prosince
Ruprechtice 08:30
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 17:00

23. prosince
Božanov 08:30
Vižňov 10:00
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 17:00

30. prosinec
Božanov 08:30
Ruprechtice 10:00
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 17:00

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Pondělí	xxx	xx:xx	
Úterý	klášterní k.	17:00	
Středa	k. sv. Václava	17:00	
Čtvrtek	děkanský k.	17:00	*
Pátek	děkanský k.	17:00	
Sobota	hřb. k. PM	07:30	(roráty)
	k. sv. Václava	17:00	

* Ve čtvrtek 13/12
mše sv. jenom v kapli PM v Šonově v 17:00
Adorace: středa, sv. Václav,
17:30 – 17:45; pátek, P+P, 16:00 – 17:00
Svátost smíření: 20 min před každou mší sv.;
sobota 22/12, P+P, 09:00 – 10:30.
Změna vyhrazena.

MŠE SV. V TEPLICÍCH N. M. A OKOLÍ

TEPLICE NAD METUJÍ u sv. Vavřince – hlavní kostel;
NEDĚLE: mše svatá je v 8,30
V úterý je mše sv. v 16,00
1. čtvrtek (6. 12.) je mše sv. s pobožností v 16,40
V pátek je mše sv. v 16,40
1. sobotu (1. 12.) je mše sv. v Teplicích
v 8,00 na Kamenci!!!
VÁNOCE: 24. 12.
ŠTĚDRÝ DEN - „PŮLNOČNÍ“ - v 22,00
25. 12. SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ v 8,30
26. 12. Svátek sv. Štěpána v 8,30
31. 12. v 16, 00 na poděkování
1. 1. 2019Nový rok) v 8,30 - SLAVNOST MATKY BOŽÍ PANNY MARIE
Adršpach - bohoslužby až na jaře.

Zdoňov MŠE SV. ZRUŠENY PRO NEZÁJEM.

DĚDOV - 11. 5. 2019 V 17,00 ZAHÁJENÍ SEZÓNY

15 MINUT PŘEDE MŠÍ SV. SE ZPOVÍDÁ.
Modleme se tento měsíc. aby nám VÁNOČNÍ RADOST VYDRŽELA PO CELÝ ŽIVOT.
Požehnané VÁNOCE Vám přeje a vyprošuje
P. František Hofman, (tel. 734 213 899)

NEDĚLNÍ A VÁNOČNÍ MŠE SV. – PROSINEC 2018

2. prosinec
Otovice 08:30
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 17:00

9. prosinec
Martínkovice 08:30
Vižňov 10:00
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 17:00

16. prosinec
Ruprechtice 08:30
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 17:00

23. prosinec
Božanov 08:30
Vižňov 10:00
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 17:00

24. prosinec
(Štědrý den, pondělí)
Broumov, sv. Václav 08:30
Ruprechtice 22:00
Otovice (zpívání koled) 22:00
Broumov, P+P 24:00

25. prosinec
(Boží hod vánoční, úterý)
Martínkovice 08:30
Vižňov 10:00
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 17:00

26. prosinec
(Sv. Štěpán, středa)
Broumov, k. sv. Václava 08:30

30. prosinec
(neděle)
Božanov 08:30
Ruprechtice 10:00
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 17:00

31. prosinec
(Sv. Silvestr, pondělí)
Broumov, P+P 17:00

1. ledna
(Nový rok, úterý)
Heřmánkovice 08:30
Vižňov 10:00
Broumov, P+P 10:00
Broumov, klášter 17:00

Návštěva sv. Martina

Po dvouleté pauze, v předvečer svého svátku, sv. Martin opět navštívil Martínkovice.

Pieta v Martínkovicích

Letošní vzpomínka na oběti 1. sv. války se konala už o týden dříve, a to v sobotu 3. listopadu. Piety, kterou ve spolupráci s OÚ Martínkovice organizoval Petr Bergmann, se účastnil i hejtman Královéhradeckého kraje Jiří Štěpán.

Výuka náboženstvíškol. rok 2018/2019, Broumov, od 7. ZÁŘÍ:
3. tř. (1. sv. přijímání): čtvrtek, ZŠ Meziměstí, 12:45 - 13:30, čtvrtek, fara Broumov, 13:45- 14:30
4. – 6. tř.: pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45
7. – 8. tř.: pátek, fara Broumov, 13:55 - 14:30

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na
něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách
po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.
Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ **BIM** INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK
vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: **church.broumov@gmail.com**, děkujeme…

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.
www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.
Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.
Uzávěrka: 15. každého měsíce.

WWW.BROUMOVFARNOST.CZ